

Εφημερίδα

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ Έν ὁδῷ Φλέσσα, ἀριθ. 5	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΦΗΡΩΤΕΡΑ 12 ΜΗΝΩΝ Ἄπρ. τῆς 1 Ἰανουαρίου ἕως 1 Μαρτίου Έν τῷ ἴσῳ τ. δρ. 6.— Έν τῷ ἔξῳ τ. δρ. χρ. 8.	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛῶΝ
--	--	--

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μέτρα ἐπιβαλλόμενα κατὰ τῶν ὑλιστικῶν διδασκαλιῶν καθηγη-
 γητῶν τινῶν τοῦ Πανεπιστημίου Δ', ὑπὸ Μιχ. Ι. Παλανοῦ. — Τί-
 νες ἄλλοις σκοποῦς ἔχει ἡ Μικασσίνε, ὑπὸ Παναρέτου Χ. Δουλη-
 γέρη. — Οἱ ἀνάξιοι τοῦ μυστηρίου τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ
 τοῦ τῆς θείας κοινωνίας, ὑπὸ Τιμοτ. Ἀναστασίου. — Τὸ πρόβλημα
 τῆς Ὀρθοδοξίας περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὑπὸ
 Κωνστ. Α. Δικλησ. — Ἐκθέσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς
 τὴν Ἐν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως». — Ἰσολο-
 γισμὸς Συλλόγου «Ἀναπλάσεως» Τμήματος Πύργου. — Ἐκ τῶν
 τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. — Ἀπόστολος καὶ Ἐπαγγέλιον τῶν Κυ-
 ριακῶν τῆς καὶ 14ης Μαρτίου. — Οἱ διδόντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχο-
 λὰς τῆς «Ἀναπλάσεως» κατὰ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΥΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δ'

Τὸ καθῆκον τῶν ἄλλων καθηγητῶν

Ἡ πνευματικὴ νεφελιότης καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν
 ἀλήθειαν εὐλάβεια δὲν ἐξέλιπεν εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου
 Πανεπιστημίου. Οὕτω, κατὰ τὰς πληροφίας μας, ὁ ἐν αὐτῷ
 καθηγητῆς τῆς Ζωολογίας κ. Ν. Ἀποστολίδης πᾶσαν εὐκαι-
 ρίαν χρησιμοποιοῦν, ὅπως καταδεικνύη πρὸς τοὺς ἀμφοτέρους
 τὸ πλημμυρὸν καὶ ἀυθιγρὸν τῶν Δαρβινικῶν θεωρημάτων.

Ἀλλὰ χελιδὼν μία ἔαρ οὐ ποιεῖ, τοῦ δὲ ἔργου τῆς ἰν-
 σκευῆς καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑλιστικῶν δοξασιῶν πρέπει νὰ
 μετὰσχῶσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν πλείονες καθηγηταί. Καὶ πρῶτοι
 πάντων ὀφείλουσι νὰ πράξωσι τοῦτο οἱ καθηγηταί τῆς Θεο-
 λογίας.

Καθὼς ἐν τινι πόλει ὁ μολυσμὸς μιᾶς συνοικίας ἀποτελεῖ
 κίνδυνον καὶ εἰς τὰς ἄλλας, τοιοῦτοτρόπως εἰς ἐν Πανεπι-
 στήμιον ἢ ἐν τισὶ Σχολαῖς κυκλοφορία τῶν ὑλιστικῶν μι-
 σμμάτων δημιουργεῖ κίνδυνον μεταδόσεως αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς
 φοιτητὰς τῶν ἄλλων Σχολῶν. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλω μὲν ὅτι οἱ
 φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς ἔχουσι πίστιν ἀκριετὰ
 βεβαίαν, ὥστε νὰ μὴ δύναται εὐκόλως νὰ ἐκριζωθῆ, ἀρκατὰ

δὲ θεωρεῖν, ὥστε νὰ μὴ δύναται εὐκόλως νὰ ψυχρανθῆ· ἀλλὰ
 καὶ δὲν δύναμαι νὰ μὴ περιζῶ ὅτι οἱ φοιτηταί οὗτοι εἶνε νεο-
 νικαὶ ἀκόμη, προσετοί ὅπως ὁπώσῃποτε εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἀμ-
 φιβολίας, καὶ χλιαροὶ δὲ μόνον ἂν γείνωσι, δὲν ὅλ εἶνε κατάλ-
 ληλοι εἰς τὸ νὰ ἐπιτελέσωσι μεθ' αὐτῶν προσηκόντως τὴν ἀπο-
 στολήν των.

Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία τῶν ὑλιστικῶν θεω-
 ριῶν, ἐν ὀνόματι ἐθῶν τῶν ὀριστικῶν καὶ ἀναμφισβητήτων
 βεβηκώσεως τῆς ἐπιστήμης, ἀποτελεῖ γεγονός φθάνον μέχρι
 τῶν ἀκοῶν καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας, ἂν δὲ κατὰ τὸν
 Παῦλον ἐξ ἀκοῆς ἢ πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἢ ἀπι-
 στία. Ἄν ὑπάρχουν μωροὶ ἢ ἀγύρται βεβαιούντες ὅτι ὡς
 Χριστιανοὶ πιστεύουν, ἀλλ' ὡς ἐπιστήμονες ἀπιστοῦσι, κατ'
 ἀλήθειαν ἡμῶς ἡ τοιαύτη διάκρισις, λογικῶς ἄτοπος, εἶνε καὶ
 πραγματικῶς ἀδύνατος, καὶ τὸ νὰ λέγη τις ὅτι εἶνε πιστὸς
 ἅμα καὶ ἄθεος, ἀποτελεῖ ἀπόδεξι, τοῦ ὅτι τὰ φρενοκομεῖα
 δὲν ἰδρῶθησαν ἐπὶ μεταίφ.

Δυστυχῶς τὰ δαρβινικὰ θεωρήματα, ἀνειλικρινῶς διδασκό-
 μενα καὶ ὡς ἀλήθεια ἀνεντίρητοι ἐπιδεικνυόμενα, ἐνέχουσι
 σοβαρὸν κίνδυνον παρεπληρώσεως τῆς σπουδαζούσης νεότητος,
 οὗ δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένη καὶ ἡ θεραπεύουσα τὴν θεολογικὴν
 ἐπιστήμην. Ὁ δὲ κίνδυνος οὗτος σοβαρώτερος ἀποβαίνει ἐκ
 τοῦ ὅτι οἱ φοιτηταί τῆς Θεολογίας, εὐρισκόμενοι καὶ αὐτοί,
 ὅπως ὅλοι μας, εἰς περιέχον ἔχῃ τόσον πρόσφορον εἰς ἀνάπτυ-
 ξιν τῆς πίστεως, ἔχοντες δὲ πρὸς τούτους, ἕνεκα τῆς ἀνοίας
 καὶ τῶν ἀμαρτιῶν τῆς πολιτείας, σκοτεινὸν καὶ ἀμφίβολον τὸ
 βιωτικὸν μέλλον, φέρουσι ἐκ τῶν προτέρων ἐν ἑαυτοῖς σπέρ-
 ματὰ τινὰ ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀπογοητεύσεως, ἐπίφοβα ὅπως
 ὀλίγοτε, καθὼς ἀνεπιτήδεια εἰς ἀνάπτυξιν πίστεως, σφριγώσης
 καὶ ἀειθαλοῦς. Κατὰ τοῦ κινδύνου λοιπὸν τούτου ἀνάγκη νὰ
 προστατευθῶσι· καὶ ὅλ προστατεῖθῶσιν, ἐὰν οἱ καθηγηταί
 των, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐνδείκνῶσιν συστηματικώτερον
 καὶ περὶ τὴν ἀντικειμένην τῶν ὑλιστικῶν καὶ δαρβινικῶν θεω-
 ριῶν, ἀληθινὰ, ἂν ἠλήθευσεν, ὅλ συγκατήρουν μετὰ τῆς θρη-
 στευτικῆς πίστεως καὶ πᾶσαν θεολογικὴν ἐπιστήμην.

Ἡ τοιαύτη δὲ διδασκαλία τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς
 Σχολῆς ὅλ ἦτο ὠφέλιμος καὶ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν ἄλλων

Σχολία χρησιμεύουσα ως αντίδοτον κατὰ τοῦ ἀληθινοῦ μετὰ τὸ ὅτι οἱ ζῆτορες νὰ τοὺς ἐμποτίσωσιν ὑλόφρονες καθηγηταί των. Ἄλλὰ προσέτι καὶ θὰ συνθέλλει σπουδαίως εἰς κρητικῶσιν τοῦ γαίτρου τῶν θεολογικῶν παραδόσεων. Ὅτε πρὸ τριῶν μηνῶν ὁ κ. Μοσχάκης ἀνεσεύασεν εἰς τρία μαθήματα τὴν Ἀρθρινικὴν ὑπόθεσιν, μετὰ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς πολυπληθεῖς συνέρρευσαν εἰς ἀκρόασιν καὶ τῶν ἄλλων Σχολῶν οἱ φοιτηταί, αἱ δὲ πρὸ αὐτῶν ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐμαρτύρησαν πῶσον δύναται νὰ εὐδοκιμῇ ἐκάστοτε σείρὰ τοιούτων μαθημάτων.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλων Σχολῶν καθιγγηταί δύνανται καὶ ὀφείλουσι νὰ προστατεύωσι τὴν Πανεπιστημιακὴν νεότητα ἀπὸ τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν, ἢ ὑπερσεῖα των ὃ' αὐτὴ ἄμα ὑψίστη εὐεργεσία καὶ πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὸ ἔθνος. Ὅπου κρατεῖ τὸ ὑλιστικὸν πνεῦμα, αἱ ἐπιστημονικαὶ σπουδαί, ἔρχονται ὑψηλοτέρου ἰδεώδους, θεωροῦνται ἀπλῶς ὡς ἄγονοι πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν βιοπορισμὸν, ὑλόφρονες δ' ἐπιστήμονες ἐστερημένοι: ἠθικῆς συνειδήσεως, εἰς τὸν ἑαυτὸν των διαβλέπουσι μόνον τὸν ἰσχυρότερον, ὅστις θὰ ἦτο βλάξ ἂν δὲν ἐμεγαλύνετο ἀναλώμασι τῶν ἀσθενεστέρων. Ἰατρὸς, δικηγόρος, διδάσκαλος, ὑλόφρων, εἶνε κομπογιαννίτης τῆς ἐπιστήμης, σάραξ δὲ καὶ λύμη τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους: καὶ διὰ τοῦτο εἰ ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ πιστεύοντες καθηγηταί ὀφείλουσι πάση δυνάμει ν' ἀγωνισθῶσι κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀθετῶν τοῦ ὑλισμοῦ δοξασίων. Ὅταν μάλιστα οἱ ὑλισταὶ συνάδελφοί των, εἰ ὀρισμένους ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Βύαγγελίου, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι κράτους χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου ἔχωσι τὸ θράσος νὰ διακηρύττωσιν ἀντιθρησκευτικὰ διδάγματα ἐνώπιον φοιτητῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων ὅταν καθηγητῆς τῆς ἀνατομίας φωνάζῃ πρὸ πληθούσης συναθροίσεως φοιτητῶν, ἦτις πολλὰκις ἀποδοκιμάζει, αὐὸ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἢ ἔλθειψ ἀντιδράσεως ἐκ μέρους ἄλλων καθηγητῶν καὶ ἢ ὑπ' αὐτῶν ἐγκαταλείψις τῶν φοιτητικῶν συνειδήσεων εἰς τὰς ὑλιστικὰς ἀρπάγας. Ὅθ ἦτο ὅλων θλιβερά, καὶ θὰ διεπίστου ἀλλόκοτον ἀντιστροφὴν ὄρων, καθ' ἣν ἢ περρησία ὑπάρχει δχι εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ νομίμου καθεστώτος, ἀλλ' εἰς τοὺς πολέμιους αὐτοῦ.

Μιχ. Ι. Γαλανός.

ΤΙΝΑΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΕΧΕΙ Η ΜΑΣΣΟΝΙΑ

12. Ἦδη ἔρχεται ἡ μαρτυρία τοῦ ἀξιωματικοῦ Μασσόνου Δ.Κ. Παπαγεωργίου ἐν τῇ προσηρμένῳ Μασσονικῷ περιοδικῷ «Ἀθηνᾶ» τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1898 σελ. 171—172. Οὗτος ἐνταῦθα περιορίζει τὸν σκοπὸν τῆς Μασσονίας ἐντὸς ὀρίων συμπεριτολογικῶν μεταξὺ τῶν μελῶν του, διότι λέγων δτι «Οἱ πανταχοῦ Μασσόνοι τείνουσιν ἀλλήλοισ τὴν χεῖρα καὶ ὡς ἀδελφοὶ ἀγαπῶνται καὶ προστατεύονται», ἐννοεῖ δὲ αὐτοῦ νὰ ὀγγῆ πάντοτε ὁ Μασσονισμὸς τὴν χεῖρὴν τῶν ὑλικῶν συμπεριόντων πρὸς εὐχεστερῆν ἐπιτυχίαν προσηλυτισμοῦ μελῶν εἰς τὰς Στοὰς του, αὐτὸ θὰ εἴπη φιλικῶς κατὰ τὴν Μασσονικὴν γλῶσσαν. Προσέτι: εἰδ

ίαιος ὅτι ἡ Μασσονία εἶνε «Ὁ γ' ῥόδιος ἐκεῖνος δεσμός τῆς ἐνωτικῆς ἀλύσεως, ὁ ὁποῖος οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου φοβεῖται... ἡ ἐνδοτικῆς, λέγει, εἶνε παντοδύναμος, διὸ καὶ οὐδεμίαν διαίρεσιν εἶτε διχόνοιαν μεταξὺ ἡμῶν ἔστω». Ἄλλ' εἰς μάτην ἢ εὐχὴ τοῦ ἄλλοτε Μεγάλου τῆς Μασσονίας ῥήτορος καὶ Διδασκάλου τούτου, διότι ἐν ταῖς Μασσονικαῖς Στοαῖς, ὡς θὰ ἴδωμεν ἀλλοχοῦ, μεθ' ὅλων αὐτῶν τὰ τρομακτικὰ μέτρα, χρεῖται πάντοτε ὁ δεικμὸν τῆς διχονίας, τῶν διαίρεσεων, τῶν συγκρούσεων, τῶν κατηλικῶν ὕβρεων καὶ τῶν συναγῶν προσωρινῶν τεκτονικῶν διεγερτῶν ἀπὸ τὰ Μασσονικὰ κατὰστασι.

13. Ἄλλὰ τὸ αὐτὸ περιοδικὸν «Ἀθηνᾶ» σελ. 173 διαφανεῖ πρὸς τὸν προηγούμενον ῥήτορα, διότι ὁ σκοπὸς τῆς Μασσονίας εἶνε σκοπὸς λέγει «Τοῦ ἐπιζητεῖν πᾶν ὃ, τι ὑψηλότερον.» Ἐπομένως ἐν μέσῳ τοῦ ὄκεινου τούτου τῶν ἀντιφάσεων καὶ ψευδολογιῶν, εἶχε δικαίον μία τῶν Στοῶν τῆς Μασσονίας νὰ ζητήσῃ ἄλλοτε ἐπιστήμως πρὸς τοῦ Μασσονικοῦ Κέντρου νὰ καθορίσῃ τοῦτο τίς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς Μασσονίας!

14. Καὶ ἐνῷ διαμαρτύρεται ὁ γράψας τὴν Μασσονικὴν ἔκθεσιν ἐν ἐφημερίδῃ «Σκρίπ» τῆς 16 Δεκεμβρίου 1898 ἰσχυρίζομενος «ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς δὲν εἶνε θρησκευτικὴ ἀκρεσία οὔτε ἐπιδιώκει πολιτικοὺς σκοποὺς», προσθέτων δτι καὶ αὐτὸ μικρέμπορος ἢ ὁ ἐλεύθερος χειρωναξ... ἀνεξαρτήτως τῶν δοξασίων των γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ μασσονισμῷ, διότι «Ἐλευθεροτεκτονισμὸς λέγει δέχεται ὅλας τὰς γνώμας καὶ ὅλα τὰ φρονήματα, μοναρχικοί, δημοκρατικοί, κοινωνισταί, βασιλόφρονες, συντηρητικοί, ριζοσπάσται, ὅλοι ἠμποροῦν νὰ γίνουσι Τέκτονες...» Ναι, ἀλλ' ὀρισμένως, ὡς καὶ ἀλλοχοῦ θὰ ἴδωμεν, ἐπιδιώκεται δι' ὅλων τῶν πονηρῶν μέσων, ἢ σὺν τῇ χεῖρὴν ἀπόρρησις πάσης θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς πεποιθήσεως: καὶ ἢ ἐν μῆ Μασσονικῇ ἀορίστῳ καὶ τραγελαφικῇ πεποιθῆσαι πάντων τῶν ἀδελφῶν Μασσόνων ἑνωσίς, τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε γνώμη ἡμῶν, διότι αὐτὸς οὗτος ἡλιθίως, ἐπειδὴ κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον «Ὁ πνιγμένος πιάνεται ἀπὸ τὰ κελλὶά του», διαφεύδει ἑαυτὸν μετ' ὀλίγον ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει καὶ βεβαιεῖ ὅτι σκοπὸς τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶνε ἢ ἰσοπέδωσις τῶν συνειδήσεων εἰς μίαν καὶ μόνην Μασσονικὴν περὶ πάντων γνώμην καὶ πεποθησιν διότι ἐκτὸς αὐτῆς πᾶσα ἄλλη εἶνε βλακεία: λέγει δὲ αὐτολεξεί δτι «Εἰς τὸν Μασσονισμὸν εἶνε ἄγνωστοι... ὅλα ἐκεῖνα αἱ βλακώδεις διακρίσεις γνώμων καὶ πεποιθήσεων.»

15. Ὡσαύτως ἐνῷ καὶ τὸ Κέντρον αὐτὸ τοῦ Μασσονισμοῦ ἐν τῇ «Ἐμπρός» τῆς 14 Δεκεμβρίου 1898 βεβαιεῖ δτι οὔτε πολιτικὸς οὔτε θρησκευτικὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ Μασσονισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο «Δέχεται λέγει, πάντα βέβαιον, πάσης πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς δοξασίας, περὶ ὧν οὐδόλωρ μεριμνῆ», αὐτὸ τοῦτο ἐν τῇ ἀμείως ἐπομένῃ παραγράφῳ τῆς ἰδίας ἐκτρηβῆς του, λέγει ἐπὶ λέξει «Σκοπὸν ἔχει ὁ Τεκτονισμὸς τὴν καταπολέμισιν τῆς ἀμαθείας ὑφ' ἀπάσας αὐτῆς τὰς μορφάς.» Ἀ-

μήθειαν δὲ εἶδομεν ὅτι λέγουσι πᾶσαν ἑλλην ὀρθοσκευτικὴν ἢ πολιτικὴν ἢ ἄλλην οἶαν ὄηποτε γνώμην καὶ πεποιθῆσιν ἐκτὸς τῆς Μασσονικῆς.

16. Ὅτι δὲ πάντες οἱ παρακαθήμενοι εἰς τὰς Μασσονικὰς Στοὰς ὑποχρεοῦνται σὺν τῇ χεῖρὴν νὰ ἀποβῶσι πᾶσαν θρησκευτικὴν ἰδέαν, καὶ ὅτι δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἄλλοι χριστιανοί, ἄλλοι Ἰουδαῖοι, ἄλλοι Βουδισταί κλπ. κατὰ τὰς διαφόρους δοξασίας αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον Μασσόνοι πιστεύοντες εἰς τὸ φάσμα ἐνὸς Μεγάλου, ἀλλὰ γυμνοῦ Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, διότι οὗτος κυρίως εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς Μασσονίας, κατεδείχθη καὶ ἐν ταῖς προηγούμεναις καὶ ἐν τῇ σαφῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Μασσονικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ» ἐν σελίδι 174, τὸ ὅποιον σαφέστατα λέγει «Τὰς ἀντιθέσεις ταύτας οὐδαμῶς θέλει ἐν ἀνοχῇ μόνον νὰ παρακάθωνται ἡσύχως, ἀλλὰ μᾶλλον θέλει νὰ ἐνώσῃ πάντα τὰ ἑαυτοῦ μέλη πρὸς ἀμοιβαίαν διδασκαλίαν, πρὸς ἀπομάκρυνσιν οὕτως εἰπεῖν, πάσης αὐτῶν ἔχθρας, ὅπως προσεγγίσωσι τὰ θελήματά των ἐν πλῆρει ἀγάπης κοινότητι, μέχρις οὔ συνδιαλλαγᾶσι πᾶσαι αἱ ἀντιθέσεις καὶ ἐξισωθῶσιν ἐν εὐτυχῇ ἀρμονίᾳ.» Οὕτω τελείως πλέον εἴρεται διὰ τῆς ἐπισήμου ταύτης ὀμολογίας ἢ Μασσονικῆς λεοντῆ τῆς ἀνεξίτητης καὶ τῆς ἀνοχῆς πάντων τῶν φρονημάτων καὶ πασῶν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ ἀπαξάπικτες οἱ προσήλυτοι τῆς Μασσονίας, πρὸβατα δηλονότι λύκοι, ἄρκατοι κλπ. κατὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὅποιον ἐπιδιώκει ἢ Μασσονία δὲν θὰ εἶνε πλέον ὅτι ἦσαν παρὰ μόνον Μασσόνοι, ὁ δὲ χριστιανισμὸς των εἶνε προλήψεις καὶ ἐσκαριασμέναι ἰδέαι, ὅπως, ὡς εἶδομεν, τὸν ὀνομάζει καὶ ὁ κ. Ἀθ. Βρυζάκης, διευθυντῆς τοῦ ἰδίου Μασσονικοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ». Ἐπομένως πᾶς ἀνήκων εἰς τὴν Μασσονίαν, ὅπως αὐτοὶ οἱ προσήλυτοι τῆς Μασσονίας ἀπεριφράστως βεβαιεῖν διὰ τῶν ἐπισήμων βιβλίων των εἶνε ἐξωμότης τῆς χριστιανικῆς Πίστεως!

17. Τὸ αὐτὸ περιοδικὸν ἐν σελ. 174, λέγει δτι σκοπὸς τοῦ Μασσονισμοῦ «εἶνε ἢ ἠθικὴ ἐξευγένισις!» Ἐπομένως οἱ προσεγγόμενοι εἰς τὴν Μασσονίαν ὀμολογοῦν ὅτι ἐκτὸς τῶν Μασσονικῶν στοῶν δὲν εἴρον τὴν ἠθικὴν ἐξευγένισιν, εὔτε οἱ Χριστιανοὶ ἐχλαθῆ εἰς τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τῆς πίστεως, οὔτε οἱ ἄλλοι ἀλλοχοῦ.

18. Ὁ σκοπὸς τέλος, κατὰ τὸ αὐτὸ περιοδικὸν σελ. 175, τῶν Μασσονικῶν στοῶν εἶνε ἢ ἀπολύτρωσις! τοῦ ἀνθρώπου γένους, διότι «Αἱ στοαί», λέγει, «εἶνε πρᾶγματι ἐργαστήρια, ἐν οἷς ἐργάζεται τις πρὸς τοῦτο, νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀρχικὴν εἰκόνα τοῦ καθαρῶς ἀνθρώπου, ὅπερ ἔνεκα τῶν πολλαχῶς χωριζουσῶν καὶ διαφθερουσῶν σχέσεων καὶ καταστάσεων τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας ἀπόλωτο, καὶ νὰ ἐκδιλώσῃ κατὰ πρῶτον εἰς τὸν στενὸν τῆς ἀδελφότητος κύκλον, ἔπειτα δὲ διὰ κοινῆς ἐνεργείας νὰ διαμορφώσῃ αὐτὸ περαιτέρω, νὰ διαδώσῃ εἰς εὐρυτέρους κύκλους καὶ καταστήσῃ τοῦτο κατὰ τὸ δυνατόν κοινὸν κτῆμα τῆς ἀνθρωπότητος.» «Συνάγει αὐτοῦ (ὁ Μασσονισμὸς)», λέγει, ἐν τῇ προηγούμενῃ σελίδι 174 ἢ

«Ἀθηνᾶ» ἐκ τῆς διασπορῆς πάντας τοὺς χριστοὺς ἐν ἐνὶ ναφῷ. Πᾶσα ἄλλη λοιπὸν σχέσις πρὸς ἄλλους ναοὺς ἐκτὸς τοῦ Μασσονισμοῦ ὀνομάζεται σχέσις ἀπολλοχῶς χωρίζουσα καὶ διαφθεύρουσα». Αὐτὴ εἶνε ἢ ἰδέα, τὴν ὀποῖον ἔχουν οἱ Μασσόνοι περὶ τῶν θρησκείων καὶ πολιτειῶν, τὴν ὀποῖον θὰ ἴδωμεν καὶ ἀλλοχοῦ πολλὰκις. Ὡστε κατὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα ὑπὸ τῶν Μασσονικῶν κειμένων δὲν εἶνε ὁ Χριστὸς, Σωτὴρ καὶ Αὐτρωτῆς τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' ὁ Μασσονισμὸς, ὅστις θὰ ἐπανορθώσῃ τὴν πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, διότι αὐτοί, ὡς λέγουσιν, ἐπιδιώκουν ἀπὸ ὕψιστον καὶ ἀριστόν ὑπὲρ τοῦ κόσμου!

Καὶ ἰδοὺ οἱ Μασσονικαὶ στοαὶ αἱ παρασταθεῖσαι τίσων εὐλικρινῶς! ὡς ἀπλᾶ φιλανθρωπικὰ ἐντευχτήρια, ἦδη διὰ μυρίων ἀνοικτῶν στομάτων ζητοῦν νὰ καταπίουν πᾶσαν θρησκευτικὴν κλπ. πεποιθῆσιν, διότι «ἐν τῇ πράξει», λέγουσιν ἐν τῇ «Ἀθηνᾶ» 174, σέκτες αὐτῆς (τῆς Μασσονικῆς κοινωνίας) οὐδεμίαν ἠθικοθρησκευτικὴν ἑνωσίς ὑπάρχει!» Ἦδη ἐρωτῶμεν τοὺς μετ' ἴσους ἐλαφρᾶν συνειδήσιν περιπλεκέντας εἰς τὰ Μασσονικὰ δίκτυα ἀντὶ ψευδῶν καὶ δολοφονικῶν ὑποσχέσεων, νὰ μᾶς εἴπωσι εὐλικρινῶς, ἂν μὴ ἔπεβαλον πᾶσαν συνείδησιν, εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἢ Μασσονία κατὰ τὴν ἰδίαν τῆς ὀμολογίαν ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἐπίβουλον σωματεῖον; Καὶ ἐν καταρατικῇ ἀπαντήσῃ, ἐπιτρέπεται νὰ παραμένωσι εἰς τὰ Μασσονικὰ σκῆτη ἀνευ τύψεως συνειδήσεως, οὐ μόνον ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς στοιχειώδους συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου των;

Πανάρτος Χ. Δουληγένης

ΟΙ ΑΝΑΞΙΟΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Μὴ δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες βρῆξωσιν ὑμᾶς. (Ματθ. Ζ' Β).

Ἐρμηνεία

Προσέχετε σεῖς οἱ διδάσκαλοι καὶ ποιμένες νὰ μὴ κἀνήτε κοινωνοὺς τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως ἀνθρώπου, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν χρηστότητα δὲν δεκνύουσι, εὐσυνείδητοι εἰς τὰ ἔργα των δὲν φαίνονται, ταπεινωφροσύνην καὶ συναίσθησιν δὲν ἔχουν, ἀλλὰ τὴν ἀνυψείαν ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν των ἔχουσι, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἀδιαφοροῦσι, τὴν σεμνότητα δὲν γνωρίζουν, ἀκρατεῖς καὶ ἀπλησταί, κοιλιδουλοὶ καὶ ἀκόλαστοι φαίνονται ὄντες. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε ἀδύνατοι νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἀλήθειαν, νὰ ζῆσωσιν ἐν ταπεινωφροσύνῃ βίαν πνευματικὴν καὶ νὰ ἀποδειχθῶσιν εἰς τὰ ἔργα των υἱοὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἐχοντες τὴν καρδίαν των πεπωρωμένην καὶ τὸν νοῦν των ἐσκατισμένον ὑπὸ τῶν ὑλικῶν ἀπολήψεων καὶ τοῦ κτηνώδους

ἐγώημοι, ἀδύνατον νὰ συναισθανθῶσι τὴν ἀθλιότητά των καὶ νὰ ζητήσουν ἀληθῶς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς καθαρῶς, ἀδύνατον νὰ ἀνυψθῶσι εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας καὶ νὰ ἐννοήσωσι τὸ δόγμα τῆς πίστεως. Ἀδύνατον μὴ κατανοοῦντες τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ κοινωνήσωσι μετὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀδύνατον νὰ μὴ περιφρονήσωσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως, νὰ μὴ γείνουν ἄπιστοι καὶ νὰ μὴ φερθῶσιν ὑβριστικῶς πρὸς τὰς οὐρανίους καὶ ἀνωμήτους τῆς πίστεως ἀληθείας.

Σταθερότης φρονήματος καὶ ἰσχύς θελήσεως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχη εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους.

Προσέχετε λοιπὸν μὴ ἀνεξετάστως προσλαμβάνετε καὶ κατατάσσετε τοιοῦτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀληθῶς πιστῶν. Οἱ τοιοῦτοι ἐξευτελίζουν τοὺς μαργαρίτας τῆς πίστεως καὶ καθυβρίζουν τὴν ἀγνότητά αὐτῆς· βυβαίουν τὴν ἠθικὴν αὐτῆς λαμπρότητα καὶ συντελοῦν εἰς τὴν κατάπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ μεγαλείου, τὸ ὅποιον ἔχει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὰ ἅγια εἰς τοὺς ἁγίους καὶ οἱ πνευματικοὶ μαργαρίται εἰς τοὺς συναισθανομένους τὴν ἰδίαν ἀμαρτωλὴν κατάστασιν, εἰς τοὺς ταπεινομένους ὑπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς κλαίοντας καὶ ἐν ἀληθείᾳ μετανοίᾳ διατελοῦντας, καὶ διὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀναγεγεννημένους καὶ ἀληθῶς εὐγενεῖς, εἰς τὰ γνήσια τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς τέκνα, εἰς τοὺς ζητοῦντας πρῶτον πάντων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. — Οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑλοφροσύνης καὶ τῆς ἀπολαύσεως, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀσάτίας, οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔχοντες τοῦ κυνὸς τὴν ἀναίδειαν καὶ τοῦ χοίρου τὴν βυβαρότητα, μακρὰν τῆς τοῦ Θεοῦ ποιμνῆς, πρέπει νὰ ἀποδιώκωνται καὶ ἀνάξιοι τῆς κοινωνίας τῶν ἁγίων νὰ κηρύττωνται.

Εἶνε βέβηλοι καὶ ὑβρισταί, εἶνε καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβουλοὶ, εἶνε ἐχθροὶ ἐπικίνδυνοι καὶ ἀλεθριώτατοι, διότι πᾶσα αὐτῶν ἡ συμπεριφορά, πᾶσα ἐνέργεια καὶ πράξις εἶνε ὕβρις πρὸς τὸν Θεόν. Διότι τὸν ἠθικὸν νόμον ἀσυστόλως καὶ ἀναιδῶς παραβαίνουσι, τὰ ἱερὰ χλευάζουν καὶ ἐξευτελίζουν, εἰς τὰ ἀνήκουστα ἀσυνειδήτως ὑποπίπτουσι, τὸ δικαίον καταφρονοῦν, τοὺς ἀγαθοὺς φθοῦν καὶ συκοφαντοῦν. Εἰς τὸν κτηνώδη δὲ αὐτὸν ἐγώημόν τὰ πάντα θυσιάζουν. Ἐὰν δὲν κυλλωνταὶ ὡς χοῖροι εἰς τὴν ἀθλιότητα, θὰ ᾔνε ὡς κύνες ἀναιδῆς καὶ ἄγριοι κατὰ παντὸς ἀγαθοῦ. Εἰς τὰ φαῦλα δὲ παραδεδομένοι καὶ εἰς τὴν σκοτίαν εὐχαριστοῦμενοι, δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ μισήσωσι τὸ φῶς καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν μάλιστα ἐχθρικῶς καὶ ἄγριως κατὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ φωτός, κατὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἠθικῆς ἀγνότητος, διότι θὰ τοὺς θεωροῦν ἐλέγχοντας τὴν ἀθλίαν ἐαυτῶν κατάστασιν.

Προσέχετε οἱ ποιμένες νὰ προφυλάσσετε τὴν ποιμνὴν τῶν λογικῶν τοῦ Θεοῦ προβάτων ἀπὸ τοιούτων ἀνθρώπων καὶ νὰ καθυβρίζετε αὐτὴν ἀπὸ τούτων, ὅταν τυχὸν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ εἶνε ἐκκλησία ἐκλεκτῶν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶνε προσκεκλημένοι, εἰς τὴν χάριν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες ἐκτιμῶσι τὴν πρόσκλησιν καὶ ἀξιοὶ αὐτῆς ἀποδεικνύονται.

Τὰ ἅγια διὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πρόκειται εἰς ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀγιασμὸν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία ἔχει τὸσον ἀιχμαλωτίστη τινὰς τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἐκτιμῶσιν αὐτοὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἁγίων καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι εἰς ταῦτα ὑπάρχει ἡ σωτηρία καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ἐκλεκτοί, ἔχοντες ζωὴν ἀγνότητος καὶ μὴ ἀνχιμγυόμενοι μετὰ τῶν ἀναξίων καὶ βεβήλων, ἀποβαίνουν φῶς καὶ ἀνυψοῦνται ἐπὶ τοσοῦτον ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, ὥστε ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀσώτων, καὶ δυνατόν εἶνε διὰ τῆς ἐπιβολῆς των αὐτῆς νὰ τοὺς ἐξεγείρωσι τοῦ ληθάργου τῆς ἀμαρτίας καὶ νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς οὐρανοῦ ζωῆς. — Δυνατόν νὰ κατορθωθῇ ἡ συναίσθησις καὶ ὁ καθαρισμὸς, νὰ ἐπιτευχθῇ δὲ ἡ ἀληθῆς κοινωνία μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ἡ κατάταξις των ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΣΗΜ. Ἡ πρὸς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς εὐαγγελιστὰς καὶ ἐν γένει τοὺς ποιμένας δεδομένη ἐντολὴ αὐτῆ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου ὑποδεικνύει: «Τίνας πρέπει νὰ ᾔνε οἱ ποιμένες, οἱ μύσται καὶ οἱ μυσταγωγοὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας». Φανερώτατον δὲ εἶνε καὶ εἰς τοὺς λόγους τούτους, ὅτι ποιμένες καὶ ἱερεῖς ἀνάγκη νὰ μὴ προσλαμβάνωνται ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶνε ἀνάξιοι τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἀμίσου μετὰ τοῦ Χριστοῦ κοινωνίας. Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν ἐννοοῦν τὰ δόγματα τῆς πίστεως καὶ δὲν δύναται νὰ διακρίνωσι τοὺς φίλους τῆς ἀληθείας καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, ἀλλὰ τοὺς πάντας ἐξ ἴσου θεωροῦν καὶ περὶ τῆς ποιότητος ἐκάστου ἐντελῶς ἀδιαφοροῦν.

Τούτο δὲ καταροίπτει εἰς ἐξευτελισμὸν τὸ πνευματικὸν τῆς θρησκείας μεγαλεῖον, καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς ζωῆς καὶ ματαιώνει τὴν οὐράνιον τῆς θρησκείας σκοπὸν.

(Κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν νόμον)

Τιμὸθ. Ἀναστάσιου.

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ὅλος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος συμφωνεῖ ὅτι τὸ ὑπὲρ πάντα ὠφελιμώτατον πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλίον διὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους εἶνε αἱ Ἅγιοι Γραφαί, καὶ δὴ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι ἡ διδασκαλία καὶ κατανόησις αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ εἶνε τὸ ἕψιστον τῶν εὐεργετημάτων. Καὶ ὅμως μετ' ἀπορίας βλέπει τις ἐν τῇ συναδέλφῳ βυζαντινῇ «Νέᾳ Ἑφημερίδῃ» ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀντιπρονοῦντες καὶ προβάλλοντες μέχρι τοῦ νὰ δημοσιεύσωσιν ἀλλεπάλληλα ἄρθρα ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἐπιτρέπει τὴν τῶν ἁγίων Γραφῶν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀνάγνωσιν καὶ προβάλλοντες ἐπι μέχρι τοῦ νὰ ἐπιτεθῶσιν ἄνωμα κατὰ τοῦ Πατριαρχείου ἐκδόσεις τῶν Εὐαγγελίων. Ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο πρὸ τινος ἐκδόσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγε-

λιου ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐν Ῥωσίᾳ ἐγένετο ἐπίσης ἐκδόσεις τῶν ἁγίων Γραφῶν ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς ἐν Ῥωσίᾳ Συνόδου καὶ εἰς τὴν ἀρχαιοτέρην σλαβικὴν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν κοινὴν Ῥωσικὴν γλῶσσον. Ἡ Ῥωσικὴ Ἱερογραφικὴ Ἐταιρεία διασπείρει εἰς τὸν ὁμόδοξον Ῥωσικὸν Λαὸν τὰς ἱερὰς Βίβλους ἔχουσα ἐπὶ τῆς σφραγίδος τῆς ἐπιγεγραμμένον τὸ λόγιον τοῦ Σωτῆρος· «Πλανῶσθε μὴ εἰδότας τὰς Γραφάς». Ἡ Ἱερὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σύνοδος ἐνέκρινεν ἤδη τὴν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Ἀναπλάσεως» ἐνεργουμένην δαπάνη τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Μελετίου Βυζαντινέλλου ἐκδοσιν τοῦ κειμένου τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας ἐν παραφράσει, μετὰ προσευχῶν ἐγκειμένων ἤδη καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, Αἱ ἐπίσημοι λοιπὸν Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαὶ ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἀναγνώσεως παρὰ πάντων τῶν ἁγίων Γραφῶν. Πῶς ἐν ἄτομον ὑπογραφόμενον Ὁρθόδοξος καὶ ἐν ἄλλο ὑπογραφόμενον Ἱερεμίας προέβησαν εἰς δημοσιεύσεις κατὰ τῆς ἐκπεφρασμένης ταύτης γνώμης τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τιθέντες τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν κρίσιν ὑπεράνω τῆς ἀποφάνσεως καὶ τῆς πράξεως τῆς ἐπισήμου Ὁρθοδοξίας;

Ἐπὲρ τῆς ἀναγνώσεως καὶ μελέτης τῶν ἁγίων Γραφῶν πρὸ πάντων ἀποφαίνονται οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Ὁ μέγας Μωϋσῆς, ἡ μᾶλλον ὁ Θεὸς δι' αὐτοῦ, λέγει περὶ τῶν βιβλίων τῆς ἁγίας Γραφῆς: «Ἔσται ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου· καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱοὺς σου· καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ παρενομέμενος ἐν δρόμῳ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος· καὶ ἀράψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλίας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.» (Δευτ. σ' 6-9).

Ὁ προφητὰνὰξ Δαβὶδ λέγει: «Μικκάριος ἀνὴρ ὅς... μελετήσῃ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου ἡμέρας καὶ νυκτός.» (Ψαλ. 1)

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος γράφει πρὸς πάντας τοὺς Χριστιανούς: «Καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες τῷ προφητικῷ λόγῳ· ὡς λόγῳ φαίνονται ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ.» (Β' Πέτ. α' 19.)

Ὁ τῶν Ἑθῶν Ἀπόστολος Παῦλος τίστην σπουδαιότητα ἀποδίδει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιστολῶν του, ὥστε γράφει πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς: «Ὁμιλῶ ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.» (Α' Θεσ. ε' 27.)

Ὁ αὐτὸς παρακινεῖ πάντας τοὺς Χριστιανούς λέγων: «Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖται ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ.» (Κολ. γ' 16.)

Ὁ αὐτὸς, ἐπιλὼν πῶσον συντελεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων Γραφῶν πρὸς μάρτυσιν πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ἀνθρώπων, γράφων πρὸς τὸν Τιμόθεον λέγει: «Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ Γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πᾶσα Γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγγον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄριστος ᾖ ὁ τοῦ

Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρισμένος.» (Β' Τιμ. γ' 15.)

Αἱ μαρτυρίαι αὗται τῶν ἱερῶν Γραφῶν ὑπὲρ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν παρὰ πάντων εἰσὶ τὸσον σαφεῖς, τὸσον βηταί, ὥστε δὲν ἤτο ποτε δυνατόν αἱ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας παραδόσεις καὶ πράξεις νὰ ἐναντιῶνται πρὸς ἐκεῖνας. Οἱ δὲ ἀντιλέγοντες πῶς τολμῶσι νὰ θέτωσι τὴν ἀτομικὴν γνώμην των ὑπεράνω τῆς ἀποφάνσεως τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ ὑπεράνω τῶν μαρτυριῶν τῶν ἱερῶν Γραφῶν;

Ἀλλὰ καὶ τὸ Πηδάλιον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας λέγει ἐν ὑποσημειώσει τῆς 103 σελίδος: «Μελετᾶτε, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Γραφῆς ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα παρομοιωθῆτε τῷ μακαριωτάτῳ δικαίῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Δαβὶδ. Ἀναγινώσκετε ταῦτα διηκριτικῶς, ὅτι ἡ τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσις, κατὰ τὸν Χρυσόστομον, τῶν οὐρανῶν ἐστὶν ὑπάνοιξις, καὶ τὸ στόμα τῶν προφητῶν Θεοῦ ἐστὶ στόμα. Σχολάζετε ἐν αὐτοῖς, ὅτι κατὰ τὸν Αὐγουστίνον, ἅπαντος νοσήματος ψυχῆς ἐν ταῖς Γραφαῖς τὸ φάρμακον ἐναπόκειται. Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, ἵνα ἐν αὐταῖς εὕρητε ζωὴν τὴν ζώνιον, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος.»

Ὁ Χρυσόστομος ἐν τοῖς λόγοις του, ἐρμηνεύων σχετικὰ βητά, θερμῶς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς πρὸς πάντων ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων Γραφῶν. Ἐχρυσὶν οἱ ἀντιλέγοντες ὑπέρτερον κύρος τοῦ πατριάρχου καὶ μεγάλου διδασκάλου τῆς Ὁρθοδοξίας;

Ὁ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κινδάκης τῆς βασιλείας τῶν Αἰθίοπων, ὅς ἐς ἤτο ὑπουργὸς αὐτῆς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, ἐπὶ στρέφῳ ἐξ Ἱερουσαλὴμων εἰς τὴν πατρίδα του ἐφ' ἄρμακτος, ἀνεγίνωσκε τὸ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου· μὴ γινώσκων δὲ ἡ ἀνεγίνωσκον, ἀκατήχητος αὐτὸς καὶ ἀβάπτιστος, ἤξιαθῆ νὰ τύχῃ πνευματεμπόρου ἐρμηνευτοῦ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ Φιλίππου, ὅφ' οὐ καὶ ἐβαπτίσθη. Ἀφῶ εἰς ἀβάπτιστος ἐπετρέπετο νὰ ἀναγνώσκῃ τὴν ἁγίαν Γραφὴν ἐντός ἀμάξης, πῶς λέγετε οἱ ἀντιλέγοντες ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς βαπτισμένους καὶ κοινωνοῦντας τῶν φρικτῶν μυστηρίων Ὁρθόδοξους τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ κρατῶσι τὴν ἁγίαν Γραφὴν ἐντός τῶν κυριακῶν σχολείων, ὅπου διδάσκονται ὑπὸ σεβαστῶν διδασκάλων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας;

Οἱ ἀντιλέγοντες φέγουσιν ἀκόμη καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἁγίων πατέρων ἐν παραρτήματι τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ συνιστῶσιν αὐτῶν τὴν ἐκδοσιν τῶν Κυριακοδρομίων τοῦ Θεοτόκη, Ἄλλ' ἀρὸ ἐπαξίως ἐκτιμῶσι τὴν αἰδοίμον τούτον ἱεράρχην, ἄς μάλωσι παρ' αὐτοῦ, ἀξιοπιστότερου αὐτῶν διερμηνευτοῦ τοῦ γνησιοῦ πνεύματος τῆς Ὁρθοδοξίας, πῶσον εἶνε τὸ περὶ ἀναγνώσεως τῆς Γραφῆς ὀρθόδοξον φρόνημα. Πρὸς τοῦτο δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Κυριακοδρομίων τόμῳ μετὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς τῆς Α' Κυριακῆς ὁμιλίαν του ἀπερὶ τῆς ὠφελείας τῆς προξενουμένης ἐκ τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν μελέτης. Πνευματικὸν πηλοῦσον ἀναγίξῃ ὁ Θεοτόκος τὰς ἁγίας Γραφάς πάσας καὶ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν διατριβὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τούτῳ ἀποκαλεῖ. Ὡστε οἱ συμβουλευόντες τὸν ὀρθόδοξον λιὸν νὰ μὴ ἀναγνώσκῃ τὰς ἁγίας Γραφάς, ἐξορι-

ζουσιν αυτόν, εάν εισακουσθώσιν, εκ του παραδείσου τούτου. Δέν φοβούνται το κρῖμα ;

Διά των ειρημένων καταδείχθη αναντιρρήτως ποῖον εἶνε τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον φρόνημα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἁγίων Γραφῶν. Θά ἐπανέλθωμεν.

Κ. Α. Διοικήσεως.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου τῆς « Ἀναπλάσεως ».

Ἐμπληροῦντες τὴν ἀνατεθειαν ἡμῖν ἐντολὴν τῆς γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου ἁ' Ἀναπλάσεως προσέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1898 λαθόντες ὑπ' ὄψει τοῦ ἰσολογισμοῦ, τὰ λογιστικὰ βιβλία, τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ τὰς διαφορὰς δικαιολογητικὰς ἀποδείξεις τῶν δαπανῶν, εὑρομεν πάντα ἐν τάξει καὶ ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὰ πορίσματα τὰ ὁποῖα ἐξηγάγομεν.

Α') Καὶ τὰ μὲν ἔσοδα ἔχουσιν οὕτως.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes 'Ἀπὸ εἰσπράξεως συνδρομῶν καὶ λοιπῶν ἐσόδων', 'Πλέον τὸ ὑπόλοιπον μετρητῶν τῆς Ἰανουαρίου 1898', and 'Τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει'.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes 'Β') Ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου σύγκειται : Ἀπὸ μετρητὰ ὑπόλοιπον ταμείου 31 Δεκεμβρίου 1898', '« 8 λαχειοφόροι ἀξίας », '« ἐνυπόθηκον ὀφειλὴν », '« χρεώστας διαφόρους », '« δάνεια εἰς », '« σώματα καὶ βιβλία ἁ' Ἀναπλάσεως », '« ὀφειλομένης συνδρομῆς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ », and 'ἦτοι ἐν ὅλῳ'.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐργασίας ἡμῶν προτείνομεν νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ Συλλόγου τὰ ἐξῆς κονδύλια :

- α') Ἡ ἐνυπόθηκος ὀφειλὴ ἐκ δραχμ. 2,572.80, καθόσον ἀμύκη δὲν εἶνε ἐξησφαλισμένη ἐξ ὧσιν ἐπιληροφορήθημεν, οὕτε πρέπει ὁ Σύλλογος νὰ ἐκτιθῆται εἰς δικαστικὰς δαπάνας καὶ δικὰς ἀτελευτήτους, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ἀβέβαιον καὶ βέβαια θὰ παραμείνωσι τὰ ἔξοδα (τὰ δικαστικά).
 - β') Οἱ διάφοροι χρεώσται Δρ. 69.35
 - γ') Τὰ δάνεια εἰς διαφόρους » 146.50
- Διότι τὸ μὲν ἐκ δρ. 69.35 προέρχεται ἐκ βιβλίων δοθέν-

των εἰς πρόσωπα ἐργαζόμενα ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου καὶ μὴ δοθέντα νὰ πληρώσωσι, τὸ δὲ ἐκ δρμ. 146.50 ἐδόθη διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Α' Τμήματος, εἰς ὃ ἄλλως τὸ ταμεῖον ὀφείλει πλείονα διὰ τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς γενομένης Ἡμερίδος.

Νὰ ἐγγραφῆ δὲ ἡ ἐνυπόθηκος ὀφειλὴ εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον Ἐπισφαιλῶν χρεῶν καὶ ἂν ποτε εἰσπραχθῇ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Συλλόγου.

δ') Συνιστῶμεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιδικιοῦ νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς μὴ πληρόνοντας συνδρομητὰς νὰ τοὺς διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ καταλόγου, ἵνα μὴ περισταταὶ ψευδῆ καὶ ἐξαγκωμένη ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου.

ε') Νὰ μὴ τυπώνωσι πλείοτερά φύλλα τῶν συνδρομητῶν, καθόσον ταῦτα εἶνε δαπάνη περιττή, διότι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σωμάτων μεθ' ὅλην τὴν ὑποτίμησιν τῆς τιμῆς τῶν μόνων 45 δρ. εἰσέπραξεν ὁ Σύλλογος ἐκ πωλήσεως σωμάτων προηγουμένων ἐτῶν. Ἀρκετὸν νὰ ἀναγνώσωσι τὰ φύλλα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνεγράφησαν.

Προτείνει ἡ συνδρομὴ ἀπὸ 6 δραχμ. νὰ γείνη 8 δρ., διότι προβλέπει ὅτι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν ἰσοζύγιον ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἄνευ αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς.

Ἐν τέλει προτείνομεν τῇ Συνελεύσει ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν πρὸ ἔτους 1898 λογόδοσιαν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειαν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν μετὰ προθυμίας ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος· διότι μεθ' ὅλην τὴν γενικὴν καχεξίαν τοῦ τόπου κατώρθησε, διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ ἐργασίας, νὰ διατηρήσῃ τὸ Περιδικιὸν χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ἀπεθεματικὸν του κεφάλαιον, καίτοι ἠλάττωσεν ἐπαισιθητῶς τὴν τιμὴν τῆς συνδρομῆς, καὶ διὰ τῶν περιοδῶν τοῦ κ. Γαλανοῦ ἀνύψωσε τὸ γόητρον τοῦ Σωματείου εἰς ὑψηλὴν περιωπῆν.

Εὐχόμεθα νὰ κατανοηθῇ τὸ ὑψηλὸν ἔργον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ συνεισφέρωσι, διότι τὰ μὲν ἔξοδα διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Περιδικιοῦ εἶνε κατὰ τὰ 9|10 ἀναγκαίως ἐπιβεβλημένα, τὰ δὲ ἔσοδα ἀβέβαια καὶ μετὰ πολυλοῦ κόσμου ἐκζητούμενα εἶνε δυσανάλογα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ», ΤΜΗΜΑ ΠΥΡΓΟΥ

Ἰσολογισμὸς τοῦ ταμείου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τμήματος μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1898.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τμήματος μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1898 : Εἰσπράχθησαν ἐκ συνδρομῶν Δραχμ. 2,909,00 Ἐδαπανήθησαν δὲ τὰ ἐξῆς ποσά : Διὰ τὸ περιοδικὸν τῆς « Ἀναπλάσεως » ὑπὲρ τῶν μελῶν, ἅτινα προκἀτέβαλον

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον ΕΩΣ ΠΟΥ ΦΘΑΝΟΥΝ ΟΙ ΜΑΣΣΟΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

(Κατ' ἐλευθέρην μετάφρασιν)

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ.

Καὶ ὁ μὲν δούλος δραπετεύει ἀπὸ τὸν οἶκον κυρίου, ὅστις τὸν κτυπῇ. Σὺ δὲ μένεις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ αἵνου, ὅστις καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὴν κεφαλὴν σου βυσιζίζει ; Μέτρον ὄριστον τοῦ πόσον αἶνον πρέπει νὰ πίνωμεν, εἶνε ἡ ἀνάγκη τοῦ σώματος ; ἐάν δὲ ἐξω ἀπὸ τὰ ὄρια φθίσῃς, ποιοκεφάλου ὁ ἄχθος καὶ χαρμῆματα καὶ κρασίαις θὰ μυρίζῃς ; καὶ ὅλα ὅτ' σοὶ φανῶνται ὅτι στριφογυρίζουν καὶ ὑπὸ σεισμοῦ κατέχονται.

Ἄρα γε ἤξεύρας ποῖον εἰς τὰ σκηνώματα τῆς ψυχῆς σου ἔχεις νὰ ὑποδεχθῆς ; Δέν μᾶς εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ πατήρ του θ' ἐλθουν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐν ἡμῖν θὰ διαμείνωσι ; Διατί λοιπὸν προλαμβάνεις διὰ τῆς μέθης, καὶ ἀποκλείεις ; αὐτοὺς τὴν εἰσοδόν ; διατί καλεῖς τὸν ἐχθρὸν νὰ προκαταλάβῃ τὰ ὄργανά σου τῆς ψυχῆς σου ; Ψυχὴ μεθιστοῦ εἶνε ἀνείη νὰ ὑποδεχθῇ τὸν Κύριον ἢ μεθὶ ἀποδοῖκε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Καὶ ὁ μὲν καπνὸς τὰς μελίσας ἀποδοῖκει, ἡ δὲ κρατῆρ φουγαδεύει τὰ χαρίσματα τὰ πνευματικά.

ΑΔΙΑΛΕΠΤΩΣ ΠΡΟΘΕΥΧΕΣΘΕ

Ἐάν δὲ καὶ πρέπει ἀδιαλείπτως νὰ προσευχώμεθα, καὶ δυνατὸν εἶνε τὸ παράγγελμα τοῦτο τοῦ Παύλου, καὶ σεις ἔτοιμοι εἰσθε ν' ἀπακησῆτε τὸν περὶ τούτου λόγον, καὶ ἐγὼ κατὰ δύναμιν θὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τοῦ ἀποστολικοῦ παραγγέλματος. Προσευχὴ εἶνε αἴτησις ἀγθῆς, τὴν ὅπο. αν οἱ εὐσεβεῖς κάμνουν πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ δὲ αἴτησις αὐτῆς ἐν περιορίζεται βεβαίως μόνον εἰς λόγους. Διότι οὐδὲ νομιζομεν ὅτι ὁ Θεὸς ἐχει ἀνάγκη τῆς διὰ τῶν λόγων ὑπενθυμισεως, γινώριζει δὲ πάντα μᾶς χρησιμεύουσι, καὶ χωρὶς ἡμεῖς νὰ τὰ ζητῶμεν. Τί λοιπὸν θέλομεν νὰ εἰπώμεν ! Ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορίζωμεν τὴν προσευχὴν μᾶς εἰς τὴν ἐκφώνησιν συλλαβῶν καὶ λέξεων, ἀλλὰ νὰ παρεκτείνωμεν αὐτὴν εἰς τὴν εὐσεβοῦς διαθέσεως τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἐνέργειων πράξεων τῶν ἐκφανομένων δι' ὅλου ἡμῶν τοῦ βίου. Διότι εἴτε τρώγετε, λέγει, εἴτε πίνετε, εἴτε ἄλλο τι κάμνετε, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ πρέπει νὰ ἐνεργῆτε· ὅταν εἰς τὴν τράπεζαν κάθησθε, προσευχοῦ τὸν ἄρτον ὅταν λαμβάνητε, τὴν εὐγνωμοσύνην ὁμολογεῖ εἰς τὸν δάσαντα αὐτόν· τὰ ἄσθηνες τοῦ σώματος ὅταν στηρίζῃς δι' αἰνοῦ, ἐνθουοῦ ἐκείνον ὅστις σοὶ ἔδωκεν αὐτόν· εἰς εὐφροσύνην τῆς καρδίας σου καὶ πρηγορίαν εἰς ἀρρωστίαν σου. Τοῦ φαγητοῦ ἡ ἀνάγκη παρήλθεν ; Ἄλλ' ἢ ἐνθουοῦται τοῦ εὐεργέτου ἢ μὴ παρήρχηται. Τὸν χιτῶνα ὅταν ἐνδύσῃς, εὐχαρίσται πρὸς τὸν Θεόν ἀγάπην σου, ὅστις καὶ χιτῶνα καὶ θένος κατὰ λιλία μᾶς ἐχάρισε σκεπάσματα, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν ζωὴν μᾶς συντήρουν· καὶ ἀπὸ τὴν αἰσχύνην μᾶς προσφυλάττεουσιν,

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes 'ἐπιτοίαν ἢ ἐξάμηνον συνδρομὴν', 'Εἰς Κ. νόστον καὶ Σικελλαρίου δι' ἁ γὰρ ἂν ξυλίας πρὸς κατασκευὴν τῶν θραυτῶν τῆς Σχολῆς', 'Εἰς Κ. Τασίνων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν θρανίων', 'Εἰς Δ. Ρίζον διὰ τὴν πρόσθετον δαπάνην τῆς στηρίξεως τῶν θρανίων τῆς πτέρυγος τῶν κυρῶν', 'Εἰς ἀδελφοῦς Μακρῆ διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς Σχολῆς', 'Εἰς Λύσανδρον Καρχιμένον δι' ἐκτύπωσιν βιβλίων ἀποδείξεων, ἐνταλμάτων καὶ διαφῶν ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων.', 'Εἰς Φραγκούλην δι' ἐκτύπωσιν μιᾶς εἰδοποιήσεως.', 'Εἰς Κωνστ. Βλασεῆζην διὰ τὴν τύπωσιν προσκλητηρίων.', 'Εἰς Πάνον Παπασταθούπουλον βοήθην τοῦ ταμίου.', 'Εἰς Κωνστ. Χαϊδόπουλον.', 'Εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας τοῦ Συλλόγου, δι' ἔξοδα περιοδεύον-ἱεροκηρύκων, ποσοστὰ 10 εἰς ἐκ τῶν εἰσπράξεων μετὰ τὴν ἀφίεσιν τῶν συνδρομῶν τοῦ περιοδικοῦ', 'Εἰς ἀδελφοῦς Τερζοπούλους διὰ τὴν χορήγησιν βιβλίων καὶ φακέλων τῷ Τμήματι.', 'Εἰς Π. Πετρόπουλον δι' ἔξοδα ἀλληλογραφίας καὶ μικρὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς', 'Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς πενταράχιου χαρτοσήμου πρὸς σὺ ταξιν τοῦ συμφωνητικοῦ περὶ Κυριακῆς ἀργίας.', 'Εἰς Δ. Ρουρῆπουλον χ. νοσοῖον, διὰ τὴν χορήγησιν καὶ τοποθέτησιν ὑλοσπινάκων εἰς τὰ παράθυρα τοῦ Σχολείου', 'Εἰς Μιχ. Γαλανὸν διὰ τὴν χορήγησιν 120 ἀντιτύπων ἐκ τῶν ὀμιλιῶν αὐτοῦ εἰς τὸ « Πάτερ ἡμῶν » πρὸς λ. 60 ἕκαστον.', 'Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς σφραγίδος τοῦ Τμήματος', 'Εἰς Γ. Ρέντζον διὰ τὴν διανομὴν τῆς « Ἀναπλάσεως »', 'Εἰς Ν. Δρόσον ξενοδόχον δι' ἔξοδα διαμονῆς τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Π. Συνεδινοῦ.', 'Εἰς Π. Πιρασκουόπουλον διὰ τὴν κατασκευὴν 10 κρηπηγίων ἐκ λευκοσιδήρου', 'Εἰς Δ. Γρίβαν διὰ βιβλ. δεσίαν ἑνδεκά τῶμων « Ἀναπλάσεως » πρὸς λ. 50 ἕκαστον.', 'Εἰς Κωνστ. Χαϊδόπουλον διὰ διαφόρους μικρὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς', 'Ἄρατε ἔχομεν ἔσοδα μὲν Δρ. 2909.— ἔξοδα δὲ Δρχ. 2.348.41', 'Μένει ἀπίθεμα εἰς τὸ ταμεῖον Δρχ. 506.50'.

Ἐν Πύργῳ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1899. Ὁ Ταμίας Γ. Ἀποστολιῆς Ὁ Γραμματεὺς Πέτρος Πετρόπουλος

Ἐτελείωσεν ἡ ἡμέρα; Ἐυχάρισται ἐκεῖνον, ὅστις τὸν μὲν ἥλιον μᾶς ἐχάρισε χρῆσιμον εἰς τὰ ἡμερήσια μας ἔργα, πῦρ δὲ ἔδωκε πρὸς φωτισμὸν τῆς νυκτός καὶ πρὸς ὑπερσίαν ἡμῶν εἰς τὰς ἄλλας βιολογικὰς ἀνάγκας. Ἡ νύξ πάλιν ἄλλας ὑποθέσεις προσευχῆς ἄς προξενῆι ὅταν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψῃς, καὶ ἐκτενήσῃς πρὸς τῶν ἀστρῶν τὰς ὠριότητας, προσεύχου πρὸς τὸν Δεσπότην αὐτῶν, καὶ προσκύνει τὸν ἀριστοτέχνην τῶν ὅλων Θεόν, ὅστις ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα ἐποίησε. Καὶ ὅταν ἴδῃς πῶς εἶδος ζωῆς ἀπὸ ὑπνῶν κυριευμένον, πάλιν προσκύνει ἐκεῖνον, ὅστις διὰ τοῦ ὑπνου μᾶς ἐλευθερώνει καὶ ἀκουσίως ἀπὸ τῶν κόπων τὴν συνέχειαν, καὶ διὰ μικρῆς ἀναπαύσεως μᾶς ἐπαναφέρει πάλιν εἰς τὴν ἀμὴν τῆς δυνάμεως.

Ἄλλὰ καὶ ἡ νύξ ὅτι ἄς μὴ εἶνε ὅλη ἰδιαιτέρως καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ὑπνον ὠρισμένη· μηδὲ νὰ θελήσῃς διὰ τῆς κατὰ τὸν ὑπνον ἀνισθησίας νὰ καθιστῆς ἄχρηστον τὸ ἡμῖν τῆς ζωῆς σου. Ἄλλὰ τῆς νυκτός τὸν χρόνον διαμοίραζε μετὰ τοῦ ὑπνου καὶ προσευχῆς. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ὑπνοὶ σου πλήρεις ἄς εἶνε ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς εὐσεβείας. Διότι αἱ τοῦ ὑπνου φαντασίαι εἶνε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπηχήματα τῶν ἡμερησίων φροντίδων. Καὶ ὅποια ἂν ᾖ τὰ κατὰ τὸν βίον ἡμῶν ἔργα, τοιαῦτα ἀνάγκη καὶ τὰ ἐνύπνια νὰ ᾖ.

Τοιοῦτο-τρόπος θὰ προσεύχησαι ἀδιαλείπτως. Ὅχι μὲχρι λόγων περιορίζων τὴν προσευχὴν σου, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς διαγωγῆς τοῦ βίου σου ἐνώσας τὸν ἑαυτὸν σου μετὰ τὸν Θεόν, ὥστε νὰ ᾖ ἡ ζωὴ σου συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος προσευχῆ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ « ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ »

Ἐν τῷ νηὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆ Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδόξου 7 Μαρτίου ὥρα 7—9 πρωίας προσκαλοῦνται νὰ παραστῶσιν οἰκογενειακῶς εἰς τὴν εορτὴν τοῦ Συλλόγου τῆς « Ἀναπλάσεως »:

- Α' Τὸ Προεδρεῖον καὶ τὸ Συμβούλιον καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου.
- Β' Αἱ Ἐφοραὶ καὶ τὰ μέλη τῶν Ἀστικῶν αὐτοῦ Τμημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.
- Γ' Τὰ μέλη τοῦ Τμηματος τῶν Σπουδαστῶν.
- Δ' Τὰ ἀρωγὰ μέλη τὰ λαμβάνοντα τὸ περιοδικόν.
- Ε' Οἱ προσκεκλημένοι.

Τὸν λόγον θὰ ἔχῃ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Συλλόγου ἀρχιμανδρίτης κ. Πανᾶρετος Δουληγέρης.

Ἐν τῇ ἱεροτελεσίᾳ γενήσεται δέησις:

- Α' Ὑπὲρ τῆς εὐδοξίας τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἔργων τοῦ Συλλόγου τῆς « Ἀναπλάσεως » καὶ τῶν πανταχοῦ Τμημάτων αὐτοῦ.
- Β' Ὑπὲρ υγείας καὶ σωτηρίας τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ κοπιῶντων ὑπὲρ τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς στερεώσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.
- Γ' Ὑπὲρ υγείας καὶ σωτηρίας τοῦ μεγάλου τῆς « Ἀναπλάσεως » εὐεργέτου Μελετίου τοῦ Βασιανέλλη ἀρχιμανδρίτου.
- Δ' Ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῶν προέδρων τῆς « Ἀναπλάσεως » Ἀλεξάνδρου τοῦ Ραγκαβῆ, Γερμανοῦ ἀρχιερέως καὶ πάντων τῶν κεκοιμημένων μελῶν αὐτοῦ καὶ συνδρομητῶν.

Ἐκλογὴ Συμβουλίου

Τῆ 11 π. μ. τῆς Κυριακῆ τῆς Ὁρθοδόξου γενήσεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς « Ἀναπλάσεως » ἐξ ἐννέα μελῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ πρόεδρος, κατὰ τὸ νεωστὶ ἀναθεωρηθὲν καταστατικόν. Πρακκαλοῦνται πρὸς τοῦτο νὰ συνέλθωσιν ἐκ Γενικῆς Συνέλευσιν πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ τακτικὰ μέλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Πᾶς Χριστιανὸς ὡς πρῶτον καὶ κύριον βιβλίον πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ εἰσῆ του τὴν Καινὴν Διαθήκην, δηλαδὴ τὴν Ἱεράν τοῦ Χριστιανισμοῦ Βίβλον τὴν περιέχουσαν τὰ 4 Εὐαγγέλια, τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τὰς Ἐπιστολάς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ εὐρίσκονται τὰ ἀναγνωσκόμενα κατὰ Κυριακὴν Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια.

Κυριακὴ 7 Μαρτίου

Ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῆς Δ' Ἑβρ. Ἐπιστ. α' 24—28 καὶ 32—40. Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάν. Α' 44—52.

Κυριακὴ 14 Μαρτίου

Ὁ Ἀπόστολος ἐκ τῆς πρὸς Ἑβρ. Ἐπιστ. α' 10—β' 3. Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ. β' 1—12.

ΟΙ ΔΙΔΑΧΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς Λαϊκὰς Σχολὰς τῆς Ἀναπλάσεως, κατὰ τὴν προεχθὴν ἐπιδομαδα

Εἰς τὴν Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον 7—8 μ. μ.

Κυριακῆ	7 Μαρτίου	Μιχ. Ι. Γαλανός.
Τατάρτη	10 »	Κωνστ. Διαληγμάς.
Παρασκευῆ	12 »	Μιχ. Ι. Γαλανός.
Σαββάτῳ	13 »	Μιχ. Ι. Γαλανός.

Ἐν τῷ ναφ τῆς ἁγίας Εἰρήνης 4—5 μ. μ.

Κυριακῆ	7 Μαρτίου	Ἀρχιμ. Τιμόθ. Ἀναστασίου.
Κυριακῆ	7 Μαρτίου ἐν τῇ α' λειτουργίᾳ, ὥρα 8 π. μ., ἐορτάζοντος τοῦ Συλλόγου,	Ἀρχιμ. Πανᾶρετος Δουληγέρης.

Ἐν τῷ ναφ τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου

Κυριακῆ,	7 Μαρτίου, ἐν τῇ λειτουργίᾳ,	Ἀρχ. Ε. Ματθόπουλος.
Τρίτη	9 Μαρτίου μ. μ.	Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.

Ἐν τῷ ναφ τῶν Ἀσωμάτων 6 1|2—7 1|2

Πέμπτη	11 Μαρτίου	Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.
--------	------------	--------------------------

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς 6 1|2—7 1|2

Σαββάτῳ	13 Μαρτίου	Ἀρχιμ. Εὐσ. Ματθόπουλος.
---------	------------	--------------------------

Ἐν τῇ Λαϊκῇ Σχολῇ Οἰκονομίας 7 1|2—8 1|2

Πέμπτη	11 Μαρτίου	Ἀρχιμ. Πανᾶρ. Δουληγέρης.
Σαββάτῳ	13 »	Κωνστ. Α. Διαληγμάς.

Ἐν Πειραιεὶ

Ἐν τῷ Ζαννείῳ Ὁρφανοτροφείῳ

Κυριακῆ	7 Μαρτίου 7—8 μ. μ.	† Ὁ Πενταπόλιος Νεκτάριος
Τρίτη	9 Μαρτίου 7—8 »	Μιχ. Ι. Γαλανός.
Πέμπτη	11 » 7—8 »	Ἀρχ. Τ. Ἀναστασίου.
Σαββάτῳ	13 » 6—7 »	Δημ. Παπαδόπουλος.

Τύποις Α. Ζ. ΔΙΑΔΗΜΑ

Ὅδῳ Ἀδριανοῦ, ἀριθ. 66, παρὰ τὴν Ἱεράν Σύνοδον.